

Berlingske

ord der fører til noget

Søndag

Måne- manden

Per Wimmer er
første dansker i
rummet

M/S
Berlingske

Wimmers vej til Månen

Per Wimmer vil gerne giftes. Han skal bare lige springe i faldskærm ud over Mount Everest og til Månen først.

Månen tur-retur. Multimillionæren og investeringsbank-ejeren Per Wimmer har en plan: Han vil til Månen. Men først skal han lige hoppe ud i faldskærm over Mount Everest i 8,8 kilometers højde og en tur i rummet på en space-mission. Hjemme i fødebyen Slagelse sidder hans mor og håber, at han kommer sikkert ned igen. Mød manden, der er blevet rig på at presse tre liv sammen i ét.

Er du Wimmer, mand!

»U Itimativt vil jeg gerne op på Månen og plante Dannebrog i løbet af mit liv. Det vil jeg. Så det når jeg,« siger Per Wimmer.

Javel ja. Hvis jeg nu var psykiater, og Per Wimmer var min patient på brikken og kom med den melding, ville jeg måske føle mig fristet til at konkludere, at manden var fantast. Men jeg er journalist, og Per Wimmer er en mand, der plejer at gennemføre alt, hvad han sætter sig for, og jeg har sat mig for at finde ud af hvordan – han er trods alt blevet multimillionær på det.

Wimmers mantra er »The sky is no limit«. Direkte oversat: Du kan i den grad, hvad du vil. Grænser er i Wimmers verden udelukkende til for at blive overskredet. For et år siden etablerede han sin egen investeringsbank, Wimmer Financial, i London. Banken har fem ansatte og er allerede så stor en succes, at han er nødt til at afvise kunder: »Jeg brugte 500 dollar på markedsføring, og det var nok lige i overkant!« I næste måned drager han på ekspedition til Nepal for at faldskærmsudspringe fra et fly i 8,8 kilometers højde over Mount Everest – ud i lltomme minus 60 grader med oxygen-flaske. Hvorfor? Fordi det aldrig er gjort før. At bestige selve bjerg »gør alle jo«. Og for at rejse penge til alt for fattige børn i Nepal. Per Wimmer er også med i tre spacemissioner og regner med at komme ud i rummet første gang i 2010. »Det bliver en milepæl i mit liv.« Han vil simpelthen være den første dansker i rummet. Næste stop Månen.

Men nu er det en jordnær søndag aften i København. Per Wimmer er i Danmark for en kortere periode, han skal blandt andet fejre sin egen 40 års fødselsdag og på optagelser i Nakskov til opfølgerprogrammet til TV2s serie »Den hemmelige millionær«. Hvordan er det f.eks. gået med Inge Ehlig og hjælpeprojektet »Kontakten«, som han forærede 150.000 kroner af egen lomme efter at have levet uden cover som arbejdsløs i jobtræning? Fik han det, han ønskede: »High social return og sustainability« ud af sin investering? Han har tilbragt så meget tid udenfor Danmark, at de engelske gloser konstant blander sig, og han er i det hele taget nærmest konstant i bevægelse. Han f.eks. været i syv lande inden for de seneste seks uger – blandt andet til afsløring af spacemoderskabet i Mojave-ørkenen. Og under opholdet i Danmark skal han lige et svip til Færøerne for at holde foredrag og til Schweiz på et testspring for at forberede sig til Everest-udspringet. Sideløbende skal han holde snor i Wimmer Financial. Han har rykket vores aftale søndag eftermiddag tre gange, fordi finansverdenen aldrig sover, og business krævede, at han lige måtte improvisere en telefonkonference med USA.

»Min bank laver store deals, og den er *truely global*. Typisk er jeg på telefonen til Australien, når den østlige del af verden vågner, efterhånden når tidszonerne kører op, så står Mellemøsten op, og så er jeg klar til dem, så kommer kontinentet op, når de går til frokost, har jeg stadig en time med UK, før de går til frokost, når de gør det, er kontinentet kommet tilbage fra frokost, og når kontinentet lukker, åbner USA, så tager vi over der.«

Fik du den? Kone og børn – har han ikke haft tid til. Endnu. Men det står på planen. Det vender vi tilbage til.

»Du lever nærmest to liv i ét,« siger jeg. »Tre,« replicerer han. »Count-down starter i det øjeblik, man bliver født, ikke? Det gælder om at optimere sin tid. 75 år har vi i gennemsnit. Så vi har lidt travlt. Men jeg holder ferie 365 dage om året, fordi jeg laver det, jeg har lyst til hver dag. Jeg har to store hobbyer: Finans og space/eventyr. Begge dele får mit hjerte til at banke. Jeg vil ikke nødvendigvis anbefale alle at lægge liv oven i hinanden, for det er ret intensivt, men jeg elsker det.«

20. SEPTEMBER FLYVER Per Wimmer med sit team til Nepal. Selve ekspeditionen ledes af den engelske eventyrer, Nigel Gifford, der oprindelig har fået idéen. Wimmer har fået gennemført, at alle, der springer, gør det iført rød/hvide dannebrogfarver.

»Hele teamet. Ikke kun mig! Så det bliver rød/hvide farver, der kommer ned fra himlen, er det ikke fantastisk? Everest-ekspeditio-

tig for mig, og jeg arbejder tæt sammen med de organisationer, jeg støtter. Det giver mening.«

Du risikerer ikke at dø af det hop?

»Det ved man jo ikke. Men jeg har undersøgt det nøje. Der er en risiko, men den er lav. Hvis der var 10-15 procent risiko for at dø, ville jeg ikke gøre det. Men ekspeditionen bliver stablet på benene af top-eksperter på området. Vi får også survival-træning i tilfælde af, at vi lander forkert eller et sted på bjerg, hvor vi ikke skulle have været... For mig er det et fantastisk adventure-projekt. Jeg har rejst i over 50 lande. Har dykket med hajer på Fiji, boet i regnskoven med indianere, rejst Afrika tyndt. Og jeg har min lille tur ud i rummet linct op, så jeg synes egentlig, det er meget naturligt at tage et udspring fra den højeste højde i verden. Så kan du spørge, hvorfor jeg ikke bare kravler op ad Everest. Men der er ligesom nærmest *rush hour* på det bjerg, ikke? Who cares...«

Hvad koster det dig?

»En hel del... Men det er ikke tallene, der betyder noget. Der er folk, som bruger mange penge på alt muligt andet. Jeg vil helst ikke ud med tallene, men det er ikke billigt.«

Alene Per Wimmers involvering i de tre space-missioner har indtil nu kostet ham »et syvcifret dollarbeløb« – mere end en million dollars.

»Jeg har tre rummissioner, som jeg kører. Som tingene ser ud nu, så tager den første af sted i 2010. Møderflyet og selve raketten skal igennem et testprogram nu. Hvis det går godt, tager det 18 måneder, hvis det går dårligt, tager det længere tid.«

OG HANS FAR – han var vognmand i Slagelse... Per Wimmer voksede op i et typisk dansk middelklassehjem. Han far startede i sin tid hos en cykelhandler med at reparere cykler. Forretningen udviklede sig til at sælge biler for General Motors, og faderen arbejdede sig op i graderne. Da det på et tidspunkt ikke gik så godt med virksomheden, endte han med at købe den og omstrukturere og lave en turn around. »Han havde entreprenørgeenet og risikovilligheden – og det gik fantastisk godt.« Wimmers mor var assistent på en skole for handicappede voksne. »Hun gjorde virkelig meget for de mennesker. Også *beyond the call of duty*.« Det udløste en fortjenstmedalje fra dronning Margrethe.

»Det er min luksus at være vokset op i et harmonisk hjem, hvor der var en stor kærlighed. Det er et fantastisk privilegium at have sådan et udgangspunkt. Mine forældre var ikke millionærer, men de støttede mig både mentalt og økonomisk, hvor det gav mening uddannelsesmæssigt. De gav mig en god platform at turde turde fra. Det har givet mig ro og overskud videre ud i mit liv.«

Hvad var du for et barn?

»Jeg var en almindelig dansk dreng fra Slagelse. Jeg har altid dyrket meget sport. 20 timer om ugen. Håndbold, tennis, badminton, squash, basketball.«

Konkurrencegeenet er medfødt?

»Helt klart. Jeg elsker en god konkurrence. Det fokuserer ens kræfter. Det er en del af spillet. Og så er jeg meget interesseret i fysisk krævede og udfordrende ting. Et andet aspekt er, at jeg har været topstudent hele vejen igennem. 13 – det er der, hvor vi starter, hvis det er mindre end 13, så er det ikke så godt, vel? Jeg elsker at lære. Det er også derfor, jeg har taget fire mastergrader. Min uddannelse er relativt ekstensiv. Nu er det altså ikke sådan, at jeg arbejder 27 timer i døgnet. Men tiden er det mest værdifulde, vi har. Meget i livet kan erstattes, men ikke tiden. Så jeg er meget bevidst om mine tidsallokeringer. Det er også derfor, jeg har nået så meget. Tidligere, i jobforbindelser, er der folk, der simpelthen ikke har troet på, at jeg har nået så meget så hurtigt. Men den slags kan heldigvis referencetjekkes.«

Per Wimmer var 17 år, da han forlod sin sjællandske fødeby. Han pakkede 88 kilo bagage – leksikonnet fra A til Å og skrivemaskinen skulle selvfølgelig også med – og tog toget til Frankrig for lige at lægge en sproglig studentereksamen oven i den matematisk-fysiske, han havde fra Slagelse Gymnasium. Han sprang den franske uddannelses første år over og tog anden- og tredjeåret samtidig. »Så kunne vi komme videre. Sådan noget behøver da ikke at tage tre år, vel? Spild af tid. Så det gjorde jeg på et år.« Og han bestod i modsætning til 48 procent af hans franske kammerater.

Hans søster, Dorte, fulgte samme succesmodel kun let presset af forældrene... I dag bor hun i Gentofte og er marketingchef i Skandinavien for det internationale spiritusfirma Diageo, der producerer Tanqueray, Smirnoff og Johnny Walker.

Jeg ringede til hende for at høre, hvad Wimmer er for en bror:

»Som barn var han sådan en dreng, som alle gerne ville have. Den pæne dreng, der gik op i sin sport, kom lige hjem fra skole og holdt orden i sine ting, og han gemte både penge og slik. Jeg var mere »roden«, så nogle gange var det lidt svært at være nummer to. Han kom konstant hjem med 13-taller. Han har altid været meget målrettet

»Jeg har ikke bil. Hvorfor skulle jeg have det? En bil taber konstant værdi. Den koster også i forsikring og parkering«

nen giver rigtig god mening for mig. Det er en naturlig *stepping stone* for spacemissionen. Det er så højt, som du overhovedet kan komme på Jorden. Everests top er i 29.035 fod, og vi springer ud fra 29.500 fod. Vi skriver verdenshistorie. Det er aldrig gjort før. Vi bryder en grænse, og det er sådan noget, jeg elsker. Jeg er pioner, entreprenør, eventyrmand og filantrop. De fire ting indkapsler, hvad jeg som menneske står for. Og Everest-ekspeditionen rummer alle fire dele. Det er sjovt at hoppe ud fra et fly i den slags højde – og samtidig rejser vi penge til Unicef og Global Angels. Charity-delen er meget vig-

og har gjort det rigtige i vores forældres øjne. Meget flittigt! Læste altid lektier. Modsat mig...« fortalte Dorte Wimmer grinende.

Er han god til at være miljø-nær?

»Han er meget gavmild over for sin søster! Da jeg boede i Frankrig, ville jeg gerne på skiferie og bad vores forældre om penge. De sagde nej. Så ringede jeg til Per, som læste jura og var på SU. Han gav mig 2.500 kroner, så jeg kunne tage af sted! En hel månedsløn! At det skulle komme til at gå ham så godt finansielt, kunne ingen vel forudse, men jeg har altid vidst, at han ville nå meget langt. Han er en god millionær, for han har hjertet på rette sted. Han er der altid for mig. Er også gavmild med sin tid. Og han er en fantastisk onkel for mine to piger – sidder der i jakkesæt og slips på gulvet og leger med dem og deres Barbie-dukke. Til jul fik han en ønskeliste fra dem hver, men forstod ikke konceptet – så han gav dem alt, hvad der stod på listerne.«

Hvad siger du til, at han vil til Månen?

»Jamen, det er noget mærkeligt noget. Da han havde været ude at rejse med inka-indianere, hentede jeg ham i lufthavnen, men jeg kunne ikke kende ham og gik lige forbi ham – han var langskægget og havde ikke været i bad i en måned! Kort efter ringede han: »Søs, the world is not enough.« »Skal du så til Månen?« spurgte jeg. »Ja!« svarede han. Det kom ikke som den store overraskelse, at han vil ud i rummet. Han skal nok også komme det. Vores mors kommentar var: »Jeg håber bare, at han kommer ned igen.« Han fyldte 40 år i mandags, så jeg har givet ham et kæmpestort fotomanipuleret billede af ham selv iført rumdragt i Da Vinci-positur. Hvad giver man ellers en mand, der har alt?»

Bortset fra familie og børn?

»Jeg tror, han er in denial med sin alder. På den konto er han nok aldrig blevet ældre end 20. Han har ikke afstået fra at få familie, men han er en fri fugl, der rejser hele tiden. Tre-fire lande inden for en uge. Så er det altså svært for en familie at følge med,« sagde Dorte Wimmer.

Per Wimmer

● Uddannet jurist fra Københavns Universitet og investeringsrådgiver fra Harvard University. Arbejdede midt i 1990'erne for daværende EU-kommissær Henning Christophersen. Derefter konsulent i McKinsey. Investeringsrådgiver og siden afdelingsdirektør i investeringsbanken Goldman Sachs. Aktierådgiver i Collins Stewart. Aktierådgiver i MF Global/Man Securities. 2007: Etablerer egen investeringsbank, Wimmer Financial, i London.

»**DORTE HAR FAMILIE.** Det har jeg ikke nået endnu. Det må så komme. Senere. Jeg vil gerne. På tid. Men lige nu kan jeg ikke nå det.«

Hvordan er det lykkedes dig at slippe?

»Ha ha... Altså der har været mange tilbud. Eller lad mig sige det på en anden måde: Jeg får mange... henvendelser. Også fra piger og kvinder, som jeg aldrig har mødt. Jeg kunne drikke meget kaffe – både i Danmark og i udlandet, hvis det var det, jeg ville. Jeg svarer altid pænt tilbage. Men nej tak. Min sidste kæreste var jeg sammen med i fire et halvt år. Og det var klart seriøst, så det med børn var noget, vi talte om, men vi gled fra hinanden, så det blev ikke til noget, og derefter startede jeg banken, og siden har jeg haft megatravlt. Så det er nok svært at få nedlagt sådan en som mig.«

Er det en omkostning ved det liv, du har levet?

»Nej. Det kommer det med familie. Alting til sin tid. Jeg skal lige på Everest og ud i rummet først. Det ville jeg jo ikke kunne, hvis jeg havde børn. At jeg ikke har det, gør det meget nemmere. Men selvfølgelig har jeg mine nære, som jeg skal tænke på. Ikke mindst min mor, som bliver meget nervøs, når der falder en raket ned et eller andet sted i verden.«

Hvad sagde hun, da du kom hjem og sagde »Jeg skal være astronaut, mor«?

»Ha ha! Jamen, hun har altid været vant til, at jeg har haft out of the world-projekter i mit liv. Hun blev ikke overrasket. Mere: »Nå, men selvfølgelig skal du det.« Men der er en hel del af sikkerhedsaspekterne, som min mor er nervøs for. Jeg tror, hun bliver rigtig glad, når jeg er sikkert nede igen. Både fra Everest og fra rummet.«

Er du ikke bange for noget som helst?

»Jeg er klar over, hvad der ligger af risici ude i verden, men jeg lader ikke det ydre rum sætte begrænsninger. Jeg tænker stort. Jo større jo bedre. Der er højt til loftet i mit liv. I dansk sammenhæng synes man nogle gange, det er stort at gå fra a til b. Jeg starter typisk på b og kører derudad. Jeg gør tingene. Laver min egen bank. Når jeg har taget en beslutning, laver jeg en god plan, og så gennemfører jeg den. Jeg går ikke på kompromis med omdømme, etik og kvalitet. Så længe du sørger for det, kan du køre meget langt på literen. Og så tiltrækker du kvalitet. Følg din passion – når du lægger kræfter i, så ender du simpelthen med at tiltrække ressourcer, med at blive et kraftcenter, med at blive en, som folk gerne vil have en aktie i. Det er en luksus, fordi det giver valgfrihed.«

INSPIRATIONEN til de højloftede beslutninger søger han ofte så fjernt fra sin dagligdag som overhovedet muligt. Det gælder både professionelle og private beslutninger. Han skal transporteres langt væk. Ud i regnskoven f.eks.

»Livets universitet er vigtigt at gå på, og det har jeg gjort med alle mine rejser. F.eks. til Amazonas, hvor myggene er seks centimeter lange og helt ligeglade med, at jeg sov med cowboybukser på. Jeg havde ansvaret for at fange piranhaer. De bider hårdt! Vi spiste dem. De smager ligesom ål uden den fede smag. Jeg boede med en familie i urskoven, og det var fantastisk inspirerende. For de havde hjertet på rette sted og manglede grundlæggende ikke noget, selv om de næsten intet havde. Kontrasten til Wall Street, hvor jeg senere arbejdede, er enorm. Der findes folk, der tjener millioner og er dybt ulykkelige. Ude i urskoven var de fantastisk lykkelige.«

Du formår selv at kombinere kunsten at være millionær og lykkelig?

»100 procent. I love it. Jeg kan bevæge mig på alle niveauer. Kan sidde med de fattigste i Rios favelaer. Men jeg kan også være sammen med royalties eller førende business-CEO's. Sidste weekend var jeg sammen med prins Albert af Monaco, og vi fik snakket om alt muligt. Jeg føler mig lige godt tilpas, uanset hvor jeg er.«

Han har også spillet bowling med Kylie Minogue, har for nylig diskuteret vilde projekter med Richard Branson i Los Angeles og har noget charity-arbejde kørende med Buzz Aldrin – astronauten, der sammen med Neil Armstrong satte fødderne på Månen i 1969. Da Per Wimmer var med i »Den hemmelige millionær«, som han selv kalder »en stor emotionel rejse, det var dybt rørende at komme ind i nogle helt andre miljøer, end jeg er vant til«, blev han udstyret med en køjeseng på Frelsens Hærs herberg, en værelsesfælle, der var voldsomt narkoman, et job som laveste mand på fabrikken og 620 kr. Dem skulle han overleve for. Han syntes selv, det var lige lidt nok at klare sig igennem for en hel dag. Og blev temmelig paf, da det gik op for ham, at de skulle strække til en hel uge. Han var ikke vild med Aldis leverpostej. Men som han sidder der i sofaen, er det faktisk ikke til at se, at han til daglig lever livet på 1. klasse: Lyse jeans, mørkeblå snøresko, hvid skjorte, solbriller. Pænt uden at være prangende.

»Penge er et middel, de er ikke et mål i sig selv. Der, hvor folk går galt i byen, er, når de gør penge til et mål: Hvis bare jeg tjente så og så meget, iih, hvor ville jeg være lykkelig. Wrong. Penge er noget, der står på kontoen. De kan gøre hverdagen behageligere og nemmere. Specielt hvad angår alt det, der kan outsources. Det er dejligt at betale sig fra det. Jeg har outsourcet det meste af det, jeg ikke er dygtig til. Alt det praktiske. Herunder rengøring! Den er massivt outsourcet. Og madlavning – jeg laver aldrig mad selv, enten er jeg ude at

Dorte Wimmers gave til sin brors 40 års fødselsdag. »Hvad giver man ellers en mand, der har alt?«

spise, eller hvis jeg en enkelt aften faktisk er hjemme, så bliver det takeaway. Det er fint. Der er folk, der er meget dygtigere til den slags ting, end jeg. Der kan penge hjælpe mig til at fokusere på det, som jeg er dygtig til. Men ellers: Penge er et middel.»

Hvad bruger du penge på?

»Altså Everest og spacemissionerne er relativt kapitaltunge projekter. Og jeg har selv finansieret min bank 100 procent, vi har ingen gæld, så det har været en kapitaltung oplevelse. Så har jeg også lidt real estate. Jeg tænker ikke nødvendigvis over, hvad den slags koster. Det er bare penge. Men at gå en shoppingtur på Strøget siger mig ingenting. Der er jeg håbløs og bruger bare ingen penge.«

Så 36.000 kroner for en taske?

»Er jo dumt! Oversat til en drengeverden: At bruge penge på *flashy cars*. Hvorfor? Jeg har ikke bil. Hvorfor skulle jeg have det? En bil taber konstant værdi. Den koster også i forsikring og parkering. Og jeg skal højst bruge den en gang hver anden måned i London, så vil jeg da hellere leje en sjov bil og ræse rundt i den. Det er ikke fordi, jeg er nærig, men jeg er finansielt gearet: Jeg erkender, at en bil har jeg bare ikke behov for. For mig er det ikke prismærket, der er afgørende for, om jeg skal have en ting eller ej. Det er tingen. Dumme bling-bling ting skal jeg ikke have, ligegyldigt om de koster 50 pund eller 5.000 pund. Det skal give mening.«

Noget, der absolut heller ikke giver mening for ham, er det danske skattesystem.

»Det enorme skattetryk er forfærdeligt og demotiverende og begrænsende for alle med entreprenørånd. Det tvinger folk som mig selv til at flytte til udlandet, man har jo ikke råd til at blive her! Væk med det! Det er mig en gåde, hvorfor folk ikke har lavet revolution

Wimmer som astronaut

● Wimmer er med i tre rummissioner. Den første med forventet afgang i 2010 skal bringe ham og en flok andre rumturister 17 kilometer ud i atmosfæren. Missionen er privat – han har købt billet igennem Plenge & Co., der tilbyder »ekstremoplevelser«. Det koster kassen. Og et godt helbred. Han har begge dele. Wimmer er toptestet og fundet topsund. Angående det sidste mener han selv, det skyldes hans hang til let mad og sushi og masser af motion. Læs mere om spacemissionerne og Mount Everest-ekspeditionen på www.wimmerspace.com. Og om donationer til fattige børn i Nepal på www.mycharitypage.com/wimmer

over det for længst. Du begrænser jo den merværdi, du kan skabe, som også kan benefitte alle andre. Jeg er 100 procent for social retfærdighed – men trods de mange skattekroner er der altså ting i Danmark, der kunne gøres bedre, og bliver gjort i andre lande med lavere skattetryk. Der er for meget statsstyring over tingene her.«

Og han kan ikke forestille sig at bo her i landet igen.

»Mit hjerte er dansk. Jeg elsker at være »hjemme«. Men tanke-mæssigt, visionsmæssigt og handlingsmæssigt er jeg nok ikke dansk længere, for den internationale eksposnering har givet mig en enorm kontaktflade og en bred kulturel forståelse.«

Er der noget, du fortryder i dit liv?

»Nej. Jeg er typen, der altid kigger fremad. Der er meget få dage i mit liv, som jeg ville have levet anderledes, og det er dejligt at kunne sige det, og det kan jeg, fordi de ting, jeg har gjort, har været velovervejede. En af de svære beslutninger var, da jeg var ved at være færdig med at læse til investeringsrådgiver på Harvard. Jeg havde masser af jobtilbud, men der var to af dem, der virkelig gav mig søvnløse nætter. Det ene var at komme og arbejde for daværende præsident, Bill Clinton i Det Hvide Hus. Det kunne jo være helt enestående for mig som ikke-amerikaner. Det er ikke hver dag, man får et tilbud fra Det Hvide Hus... Men samtidig havde jeg et tilbud fra Goldman Sachs i New York – den bedste investeringsbank i verden. På det tidspunkt var den stadig privat og ikke børsnoteret, og det indebar fantastiske muligheder. Mit valg af Goldman Sachs var velovervejet. Så nej, der er sgu ikke meget, jeg ville have gjort anderledes. Man kan selvfølgelig altid diskutere, om man skulle have brugt mere tid på familien. Men inden for de rammer og med de ambitioner, jeg har haft, der føler jeg virkelig, at jeg har maksimeret min livsglæde og mine livsværdier. Jeg går efter mine drømme. Og jeg udlever dem.«

Så når du en dag får nogle børn, kommer de i skole og siger »Vores far har været på Månen?«

»Ja! Der bliver nogle gode historier at fortælle.« ■

»Familie? Jeg skal lige på Everest og ud i rummet først!«

■

m-s@berlingske.dk